

Dr hab. Anita Bokwa
Instytut Geografii i Gospodarki Przestrzennej
Wydział Geografii i Geologii
Uniwersytet Jagielloński
Ul. Gronostajowa 7
31-380 Kraków

Recenzja

osiągnięcia naukowego oraz ocena całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr Jadwigi Nidzgorskiej-Lencewicz w związku z postępowaniem o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk o Ziemi, w dyscyplinie geografia

Niniejsza recenzja została wykonana w związku z pismem z dnia 31.10.2018 skierowanym przez dr hab. Annę Cedro, prof. US, Prodziekana ds. Nauki Wydziału Nauk o Ziemi Uniwersytetu Szczecińskiego. W piśmie tym powołano się na decyzję Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów z dnia 4.10.2018 r. odnośnie do recenzentów w postępowaniu habilitacyjnym dr Jadwigi Nidzgorskiej-Lencewicz. Recenzję sporządzono zgodnie z ustawą z dnia 14.03.2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Sylwetka naukowa Habilitantki

Pani dr Jadwiga Nidzgorska-Lencewicz jest absolwentką dwóch uczelni: Akademii Rolniczej w Szczecinie (obecnie: Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie) oraz Uniwersytetu Szczecińskiego. W pierwszej z wymienionych uczelni uzyskała stopień magistra inżyniera ochrony środowiska w zakresie ochrony gleb w roku 1999, a następnie stopień doktora nauk rolniczych w zakresie agronomii w roku 2005 na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Czynniki meteorologiczne a zmiany uwilgotnienia i zasobów wody w glebie lekkiej”, której promotorem była Pani dr hab. Małgorzata Czarnecka. W roku 2014 Habilitantka uzyskała stopień magistra geografii, specjalność: geografia morza, w Uniwersytecie Szczecińskim, na podstawie pracy magisterskiej pt. „Zróżnicowanie przestrzenne jakości życia na terenie województwa zachodniopomorskiego”, której promotorem był dr hab. Igor Kavetsky. Od 2005 r. Habilitantka pracuje w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie, na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, w Katedrze Meteorologii i Kształtowania Terenów Zieleni (wg aktualnego nazewnictwa jednostek).

Ocena osiągnięcia naukowego, będącego podstawą wniosku o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego

Na osiągnięcie naukowe dr Jadwigi Nidzgorskiej-Lencewicz składa się cykl siedmiu publikacji powiązanych tematycznie zatytułowany „Meteorologiczne uwarunkowania jakości powietrza na obszarze aglomeracji miejskich”. Pięć z prac jest współautorskie i w dwóch z nich Habilitantka jest pierwszym autorem. Udział Habilitantki w wymienionych pracach współautorskich waha się od 50 do 80%, czyli jest znaczny. Wszystkie prace składające się na osiągnięcie naukowe opublikowano w czasopismach znajdujących się na liście A MNiSzW (JCR), przy czym wskaźniki IF tych czasopism wykazują zróżnicowanie; łączna punktacja: liczba punktów według list MNiSW z roku wydania publikacji **130** pkt, sumaryczny **IF=9,018**, **IF5-letni= 11,418**, co należy ocenić pozytywnie.

W autoreferacie Habilitantka zatytułowała swoje osiągnięcie: „Meteorologiczne uwarunkowania jakości powietrza na obszarze aglomeracji miejskich” oraz sprecyzowała trzy cele swoich badań:

1. ocena wpływu głównych elementów i zjawisk meteorologicznych na czasową i przestrzenną zmienność stężeń zanieczyszczeń powietrza,
2. próba prognozowania stężeń PM₁₀ w okresie zimowym,
3. rozpoznanie i ocena warunków bioklimatycznych.

O ile pierwsze dwa cele mają logiczny związek z podjętym tematem, o tyle w przypadku celu nr 3 nasuwają się wątpliwości co do zasadności włączenia prac poświęconych temu zagadnieniu do osiągnięcia, a szerzej zostanie to omówione w dalszej części recenzji. Prace stanowiące osiągnięcie dotyczą przede wszystkim obszaru Trójmiasta (5 artykułów), jedna praca dotyczy obszaru Szczecina i jedna 12 miast w całej Polsce, co dobrze uzasadnia tytuł osiągnięcia.

Aby zrealizować cel nr 1, Habilitantka zastosowała w czterech artykułach (I.B.1, I.B.3, I.B.4, I.B.6) wybrane metody statystyczne (m.in. analizę korelacji, analizę regresji, analizę skupień) do badania związków między poziomem zanieczyszczeń powietrza a warunkami meteorologicznymi. Uzyskane wyniki w większości potwierdzają zależności znane wcześniej z literatury, natomiast zarówno w samych artykułach, jak też w autoreferacie słabo są podkreślone nowe aspekty badanych zjawisk. Przykładowo, w autoreferacie znajdujemy stwierdzenie, mające zwrócić uwagę na nowe rezultaty badań: „wiatr okazał się wyłącznie

czynnikiem dyspersji, co oznacza, że nawet w warunkach pogody antycyklonalnej, niezależnie od kierunku, przeważała wentylacyjna funkcja wiatru.” Jak się zdaje, zastosowano skrót myślowy, co utrudnia prawidłowe zrozumienie tego zdania. Trójmiasto, które było głównym poligonem badawczym, jest położone na wybrzeżu Morza Bałtyckiego, co oznacza, że warunki meteorologiczne, a zatem także warunki dyspersji zanieczyszczeń, są modyfikowane w znacznym stopniu przez lokalne warunki środowiskowe. W takiej sytuacji procedura badawcza musi być zmodyfikowana w porównaniu ze znanymi standardami, tak aby uchwycić lokalną specyfikę zjawisk. Habilitantka starała się sprostać temu zadaniu, natomiast pewnym ograniczeniem była dostępna baza danych pomiarowych, zawierająca wyniki pomiarów z sieci monitoringowych, które są zakładane na podstawie nieco innych założeń niż sieci do badań topoklimatycznych czy mezoklimatycznych. Trudno się dziwić, że Habilitantka nie podjęła się organizacji własnej sieci pomiarowej, gdyż jest to zadanie logistycznie i finansowo bardzo złożone, natomiast nieco brakuje w przedłożonych jako osiągnięcie pracach uwzględnienia tej lokalnej specyfiki. Przykładowo, w przypadku badania miejskiej wyspy ciepła (MWC), nie dokonano odniesienia lokalizacji punktów pomiarowych do koncepcji *Local Climate Zones*, opublikowanej w roku 2009 (Stewart I.D., 2009, *Classifying urban climate field sites by Local Climate Zones*. *Urban Climate News* 34(4):8–11; Stewart I.D., 2011, *Redefining the urban heat island*. PhD dissertation, University of British Columbia, Department of Geography pp 352 <https://circle.ubc.ca/handle/2429/38069>.; Stewart I.D., Oke T.R., 2012, *Local climate zones for urban temperature studies*. *Bull. Am. Meteorol. Soc.* 93:1879–1900. doi:10.1175/BAMSD-11-00019.1). Ułatwiłoby to w znacznym stopniu pogłębioną ocenę uzyskanych wyników ponieważ pozwoliłoby obiektywnie ocenić potencjalny wpływ użytkowania/pokrycia terenu na obszarze źródłowym czujnika/rejestrowatora na modyfikacje temperatury powietrza. W tym miejscu warto zaznaczyć, że rozpatrując wyznaczanie intensywności MWC powinno się brać pod uwagę, że uzyskana wartość ma reprezentować głównie wpływ użytkowania/pokrycia terenu na różnice temperatury powietrza między terenem miejskim i otaczającym go terenem pozamiejskim. Należy dołożyć starań aby wyeliminować wpływ np. dużych akwenów wodnych, masywów górskich itp. o czym Habilitantka wspomina w swoich pracach. Otoczenie Trójmiasta pod względem pokrycia/użytkowania terenu jest bardzo zróżnicowane, a dodatkowo mamy do czynienia z oddziaływaniem akwenu morskiego i dlatego dobór zwłaszcza stacji pozamiejskiej, a następnie interpretacja wyników są kwestią złożoną. Czasem lepiej rozpatrywać zróżnicowanie przestrzenne temperatury powietrza i MWC jako jeden z jego elementów, mocno modyfikowany przez warunki lokalne, niż posługiwać się klasycznym schematem

MWC. Odrębną kwestią jest zmienność dobową intensywności MWC, która w przypadku tak specyficznego terenu prawdopodobnie powinna być badana nie tyle w równych przedziałach czasowych, co w cyklach lokalnej cyrkulacji powietrza (nota bene: zwykle bierze się pod uwagę odpowiednie przedziały czasowe wyznaczone względem wschodu i zachodu Słońca). Jeśli chodzi o wpływ intensywności MWC na zanieczyszczenia to wydaje się on być o tyle istotny o ile dana intensywność MWC jest związana z określonymi procesami mieszania atmosferycznego i należy mieć nadzieję, że ten wątek zostanie szerzej potraktowany w dalszych badaniach. Ponadto w omawianych pracach przypisanych do realizacji celu nr 1 czytelnik nie odnajduje dokładnych informacji o punktach pomiarowych (np. współrzędne, wys. n.p.m. itp.), co szczególnie utrudnia interpretację wyników w przypadku pracy I.B.1; w pozostałych pracach wykorzystano dane WIOŚ lub sieć ARMAAG opisaną w internecie. W przypadku pracy I.B.1 nie wiemy które punkty pomiarowe zanieczyszczeń w poszczególnych miastach były wykorzystywane (a zwykle jest kilka w danym mieście) i nie wiemy skąd pochodziły dane meteorologiczne – czy z punktów WIOŚ o tej samej lokalizacji co punkty pomiaru zanieczyszczeń, czy ze stacji IMGW – a jeśli tak to jak daleko one były usytuowane od punktów pomiaru zanieczyszczeń i czy wyniki pomiarów poszczególnych elementów nie były obciążone specyficznym wpływem warunków lokalnych. Te wątpliwości pogłębia dodatkowo fakt, że w opisie wykorzystanych danych nie ma wzmianki o opadach atmosferycznych, a są one pokazane na ryc. 2. W omawianych pracach największy nacisk jest położony na istotność statystyczną uzyskanych zależności, co z pewnością jest szalenie ważne i wykazanie takich zależności jest warunkiem niezbędnym do dalszego wnioskowania. Słabiej jednak są pokazane związki przyczynowo-skutkowe z uwzględnieniem lokalnej specyfiki badanego terenu; podkreślone są natomiast działania mechanizmów znanych z wcześniejszych publikacji. W tym miejscu warto zaznaczyć, że Trójmiasto ma relatywnie dobre warunki arosanitarne, w porównaniu z innymi miastami Polski, o czym Habilitantka wspomina w swoich pracach. Oznacza to, że poszukiwanie wpływu warunków meteorologicznych na stężenia zanieczyszczeń jest trudne i z tego punktu widzenia podjęcie się przez Habilitantkę takiego zadania zasługuje na szczególne uznanie. Moim zdaniem najciekawszym elementem prac mających za zadanie realizację celu nr 1 są badania inwersji termicznych w oparciu o sondaże aerologiczne. Podobnie jak w przypadku innych, opisanych powyżej analiz, wydaje się, że Habilitantka nie w pełni wykorzystwała swój potencjał badawczy i można tylko żywić nadzieję, że w dalszych pracach badawczych ten wątek, podobnie jak pozostałe, zostanie pogłębiony i poszerzony. W przedłożonych pracach właśnie

analiza związku między różnymi rodzajami inwersji a zanieczyszczeniami wydaje się wносить najwięcej nowych treści.

Realizacji celu nr 2 poświęcona jest jedna praca (I.B.7). Habilitantka wykorzystwała sztuczne sieci neuronowe do wygenerowania modeli umożliwiających prognozowanie stężeń PM10 na terenie Trójmiasta z wyprzedzeniem od 1 do 6 godzin. Podjęcie tego wątku jest dowodem konsekwentnego rozwoju długofalowej koncepcji badawczej Habilitantki i świadczy o stałym doskonaleniu swoich umiejętności. Niewątpliwie uzyskane wyniki, uzyskane przy zastosowaniu nowoczesnych i zaawansowanych metod, są cennym wkładem w rozwój metod predykcji zanieczyszczeń w Polsce, natomiast szkoda, że w omawianej pracy we wstępie nie ma wzmianki o wykorzystaniu modeli mezoskalowych do prognoz zanieczyszczeń powietrza, np. przez IMGW.

Włączenie realizacji celu nr 3 do zadań wchodzących w skład osiągnięcia (I.B.2, I.B.5), jak wspomniano wcześniej, jest dyskusyjne. Tytuł całego osiągnięcia kieruje uwagę czytelnika na warunki i procesy meteorologiczne interpretowane z punktu widzenia ich roli w dyspersji zanieczyszczeń powietrza. Przedmiotem rozważań jest zatem to jak dane warunki pogodowe wpływają na poziom zanieczyszczeń. W biometeorologii natomiast interpretujemy warunki i procesy meteorologiczne z punktu widzenia ich oddziaływania na organizmy żywe, w szczególności na człowieka. Jest to zatem odrębny nurt badawczy, z odmienną gamą metod i założeń badawczych. Występowanie określonych warunków biometeorologicznych trudno interpretować jako przyczynę określonych stężeń zanieczyszczeń (nawet jeśli wykaże się jakąś zależność statystyczną) i z tego punktu widzenia włączenie prac I.B.2 i I.B.5 do osiągnięcia jest dyskusyjne. W pozostałych pracach tworzących osiągnięcie jest wspomniana negatywna rola wysokich stężeń zanieczyszczeń w oddziaływaniu na zdrowie człowieka, ale jest to tylko element rozważań wstępnych, pokazujących szerokie spektrum zagadnienia. Zatem prace I.B.2 i I.B.5 są niejako pogłębieniem wątku pobocznego, jakim w przypadku tematyki osiągnięcia jest oddziaływanie atmosferycznych bodźców chemicznych na zdrowie człowieka. Ponadto w przedłożonych pracach odnajdujemy „tylko” zależności statystyczne między warunkami biometeorologicznymi a poziomem zanieczyszczeń powietrza, natomiast czytelnik nie otrzymuje informacji o potencjalnym wpływie takich synergii na zdrowie człowieka, ale chodzi o informacje na podstawie odpowiednich badań. Rozłączne działanie wysokich stężeń zanieczyszczeń i niekorzystnych warunków pogodowych na ludzi jest dość dobrze znane i udokumentowane, ich relatywnie częste łączne występowanie nie jest

zaskakujące, natomiast bez odpowiedzi pozostaje pytanie: czy i o ile takie łączne oddziaływanie jest dla nas groźniejsze? Dotykamy tu kwestii specyfiki takich badań bioklimatycznych, opartych na analizach interdyscyplinarnych, z udziałem fachowców z zakresu medycyny i przeprowadzonych w oparciu o obszerne bazy danych lekarskich. Są to jednak badania oparte na innych założeniach niż osiągnięcie naukowe będące przedmiotem niniejszej oceny, w tytule którego nacisk położony jest na rolę warunków meteorologicznych w dyspersji zanieczyszczeń. Ponadto warto zauważyć, że wskaźniki bioklimatyczne obliczane są na podstawie wartości elementów meteorologicznych, a te elementy zostały w innych pracach zanalizowane. Zatem oceniając tę część osiągnięcia należy podkreślić, że dowodzi ona szerokich zainteresowań naukowych Habilitantki i dobrej znajomości metod badawczych z różnych zakresów klimatologii stosowanej. Jednocześnie, podobnie jak już wcześniej wspomniano, nasuwa się refleksja, że potencjał badawczy Habilitantki jest jeszcze w znacznym stopniu niewykorzystany.

Podsumowując ocenę osiągnięcia pragnę podkreślić, że przedłożone prace, mimo wspomnianych usterek, cechuje wielka rzetelność i solidność przeprowadzonych analiz. Pokazują one kolejne etapy rozwoju naukowego Habilitantki, ewolucji jej zainteresowań i metod opracowania danych, ale także konsekwencję w badaniu wybranego zagadnienia i stopniowe przechodzenie od badań szczegółowych do analiz syntetycznych. Za najważniejsze osiągnięcia rozprawy uznaję określenie podstawowych zależności statystycznych między warunkami pogodowymi a poziomem zanieczyszczeń powietrza dla obszaru miejskiego położonego na wybrzeżu bałtyckim, w tym zwłaszcza rolę inwersji termicznych oraz opracowanie autorskiej metody predykcji poziomu zanieczyszczeń dla tego obszaru. Stwierdzam, że rozprawa pt. „Meteorologiczne uwarunkowania jakości powietrza na obszarze aglomeracji miejskich” przedłożona do oceny w postępowaniu habilitacyjnym przedstawia istotne osiągnięcie naukowe, które stanowi znaczny wkład w rozwój nauk o Ziemi. Tym samym uważam, że Pani dr J. Nidzgorska-Lencewicz spełnia ustawowe wymogi dotyczące osiągnięcia naukowego osoby ubiegającej się o stopień naukowy doktora habilitowanego (art. 16.1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki).

Ocena pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Po uzyskaniu stopnia doktora Pani dr J. Nidzgorska-Lencewicz opublikowała 44 oryginalne prace twórcze, w tym 13 artykułów z listy JCR (łącznie z osiągnięciem), 26 artykułów z listy

B MNiSW, 4 rozdziały w monografiach i 1 publikację konferencyjną w *Web of Science*. Publikacje ukazały się w językach polskim i angielskim. Większość prac (poza 4) jest współautorska, liczba autorów poszczególnych prac to zwykle 2-3 osoby a udział Habilitantki w większości prac jest bardzo znaczny. Łączna kwantyfikacja dotychczas opublikowanych wszystkich prac wynosi 479 punktów, z czego udział własny to 257,3 punktów. Sumaryczny IF z roku publikacji dla 13 prac wynosi 15,836, natomiast aktualny IF 5-letni to 19,768. Liczba punktów według list MNiSW bez osiągnięcia z roku wydania publikacji 349 pkt, sumaryczny IF=6,818, IF5-letni= 8,349. Liczba punktów liczona według udziału własnego 163,8 pkt. Liczba cytowań według bazy Web of Science Core Collection: 28 (16 bez autocytowań), indeks Hirscha według bazy Web of Science Core Collection: 3.

Działalność naukowa Pani dr J. Nidzgorskiej-Lencewicz koncentruje się głównie wokół następujących zagadnień:

1. Warunki termiczne i wilgotnościowe gleby
2. Czasowa i przestrzenna zmienność głównych elementów klimatu w Polsce
3. Klimat i bioklimat miast
4. Zmienność zanieczyszczeń powietrza oraz efektywność elementów meteorologicznych w ich rozprzestrzenianiu się

Przegląd prac Habilitantki dowodzi szerokich zainteresowań naukowych i znajomości różnorodnych metod badawczych, a także prowadzenia badań w różnych skalach czasowych i przestrzennych. Badania przeprowadzone we wszystkich wymienionych polach tematycznych znalazły odzwierciedlenie w wielu publikacjach naukowych i w każdym polu tematycznym można wskazać wyniki badań wnoszące nowe, cenne treści do rozwoju nauk o Ziemi.

Po uzyskaniu stopnia doktora Pani dr J. Nidzgorska-Lencewicz brała udział w jednym projekcie, o charakterze inwestycyjnym, pt. „Rozbudowa innowacyjnej infrastruktury technicznej Ośrodka Szkoleniowo-Badawczego w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi w Euroregionie Pomerania” ze środków Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu INTERREG IIIA (woj. Zachodniopomorskie) – Meklemburgia Pomorze Przednie/Brandenburgia i do dziś administruje powstałym wtedy zapleczem badawczym. Jej osiągnięcia naukowe dwukrotnie były nagradzane przez Rektora ZUT w Szczecinie (w roku 2011 i 2015). Wzięła udział w 15 konferencjach (w tym 1 międzynarodowa) gdzie prezentowała referaty, w tym ośmiokrotnie osobiście.

Dorobek naukowy Pani dr J. Nidzgorskiej-Lencewicz oceniam dobrze i uważam, że stanowi on wartościowy i znaczny wkład w dziedzinę nauk o Ziemi. Jego Autorka jest naukowcem o określonych zainteresowaniach i znaczących dokonaniach w swojej dyscyplinie, posiadającym bardzo dobry warsztat badawczy i rokującym dalszy rozwój naukowy.

Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Habilitantka nie uczestniczyła w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych, natomiast po doktoracie wzięła czynny udział w 35 konferencjach naukowych, w tym 9 międzynarodowych, przy czym nie uczestniczyła w ich organizacji. W 2005 r. otrzymała wyróżnienie za rozprawę doktorską (AR w Szczecinie), a w latach 2016 i 2018 była beneficjentką stypendium JM Rektora Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Pani dr J. Nidzgorska-Lencewicz nie działała dotychczas w konsorcjach i sieciach badawczych, nie kierowała projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych oraz nie brała udziału w pracach komitetów redakcyjnych i rad naukowych czasopism. Jest natomiast aktywną członkinią Polskiego Towarzystwa Geofizycznego (Oddział Poznański), Stowarzyszenia Klimatologów Polskich i Polskiego Towarzystwa Agrofizycznego (Oddział Szczeciński). W zakresie działalności dydaktycznej należy podkreślić i szczególnie docenić prowadzenie zajęć dla studentów, po uzyskaniu stopnia doktora, w wymiarze ponadnormatywnym, na trzech wydziałach ZUT, z bardzo szerokiego zakresu tematycznego i w oparciu m.in. o autorskie programy zajęć. Pani dr J. Nidzgorska-Lencewicz udzielała się także w zakresie popularyzowania nauki poprzez udział w festiwalu nauki czy odczyty dla uczniów. Była promotorem 3 prac dyplomowych magisterskich, promotorem 10 prac dyplomowych inżynierskich, recenzentem 4 prac dyplomowych magisterskich i recenzentem 3 prac dyplomowych inżynierskich. Aktualnie jest promotorem pomocniczym w jednym przewodzie doktorskim (tytuł rozprawy doktorskiej: „Meteorologiczne uwarunkowania zmienności stężeń pyłu zawieszonego w okresie zimowym w Polsce”). Po doktoracie brała udział w 9 szkoleniach, w tym 2 zagranicznych. W roku 2013 brała udział w wykonaniu ekspertyzy dotyczącej zjawisk pogodowych występujących na obszarze województwa zachodniopomorskiego na zlecenie Grupy Producentów Rolnych Agroplon-Oświęcin. Nie brała dotychczas udziału w zespołach eksperckich i konkursowych, natomiast recenzowała publikacje dla 2 zagranicznych i 4 krajowych czasopism, łącznie 14 prac.

Podsumowanie i wniosek końcowy

Dorobek naukowy oraz działalność naukową i dydaktyczną Pani dr Nidzgorskiej-Lencewicz uważam za wartościowe, a samą Habilitantkę postrzegam jako naukowca o skryzalizowanych zainteresowaniach badawczych i znaczących osiągnięciach w dziedzinie nauk o Ziemi. Na podstawie wysokiej oceny zarówno osiągnięcia naukowego jak i całego dorobku naukowego Habilitantki, a także uwzględniając jej pozostałą aktywność zawodową stwierdzam, że Pani dr J. Nidzgorska-Lencewicz spełnia ustawowe wymogi stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego (Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki; Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego). W związku z tym uważam wniosek o nadanie Pani dr Nidzgorskiej-Lencewicz stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie Nauk o Ziemi w dyscyplinie geografia za w pełni uzasadniony i wnoszę o dopuszczenie Habilitantki do przeprowadzenia dalszego postępowania zgodnie z obowiązującą ustawą.

Kraków, 14.12.2018 r.